

Soleiðis sá handilin hjá Zachariasi Heinesen út. Hann var í tí sum vit í dag kalla fyri »Miðlahúsið« frá 1927 til 1953. Myndin niðanfry er tikin úr sama stað í síðstu viku. Leggið tilmerkis, at bjálkar og stólpar eru teir somu, eins og sera vakra trappan

Handilin hjá Zacharias Heinesen – í Miðlahúsinum

Hesar báðar áhugaverdu myndirnar hava vit funnið á Facebook undir bólk-inum »Gamlar myndir úr Havn«.

Fyri okkum í Miðlahúsinum hava tær serligan áhuga – tí tær eru tiknar í handlinum hjá Zacharias Heinesen, sum var í Miðlahúsinum frá 1927 til 1953.

Zacharias Heinesen, sum var pápi

mata skald og listarmann okkara William Heinesen, var ættaður úr Bø. Konan var dóttir M. C. Restorff, sum eisini var handelsmaður. Zacharias Heinesen hevði handil í Bringsnargøtu – handilin, sum seinni fekk navnð Katrina Christiansen.

William Heinesen er føddur í hús-inum í Bringsnagøtu.

Bygningurin hjá P/F Valdemar Lützen, sum í dag er Miðlahúsið, er gamal bygningur hjá Kongiliga Einahandlinum. Tá Kongiligi handilin varð niðurlagdur í 1856 keypir gamli Restorff bygningin, og her hevur hann sítt virksemi í mong ár.

Vágsbotnshandilin seldi alt og hevði eisini skip. Men ringar tíðir vóru í tjúgunum, og handilsvirkið fór av knóranum.

Tá keypir Zacharias Heinesen handilin, og flytir sítt handilsvirksemi oman í Vágsbotn.

Tann parturin av húsunum, sum er Miðlahúsið í dag, var pakkhús. Vit síggja á gomlum myndum, at bygningurin so at siga eingi vindeygu hevur. Lúka er á loftinum í syðra endanum við einum bummi út. Har verða mjølsekkir og annað heysað upp á loftið, og so borið í smáum niður í handilin.

Bygningurin vestan fyri Miðlahúsi, har handilin hjá Andreas í Vágsbotn er í dag, var handilin hjá Restorff.

Tá Zacharias Heinesen keypir ognirnar hjá Vágsbotnshandlinum í 1927 ger hann húsini í stand.

Tann parturin, sum í dag er Miðlahúsið, verður settur í stand. Niðasta hæddin verður grivin niður, soleiðis at gólvíð kann lækkast ein metur ella so. Vindeygu verða sett í húsið, veggirnir innan verða klæddir við panelbrettum, bjálkar og stólpar verða pyntaðir við vörkum profilistum, og sermerka og vakra trappan verður gjørd upp á fyrstu hædd. Gamla pakkhúsið hjá Vágsbotnshandlinum verður soleiðis broytt til ein vakran handelsbygning.

Her verður so handilsvirksemið

hjá Zachariasi Heinesen rikið í nøkur ár framyvir. Zacharias Heinesen doyir einaferð í fýrtíárunum, og tá er tað sonur William Heinesen, sum tekur yvir.

Men hann kemur eisini í ringar tíðir í fimmtíárunum. Kanska hugurin og evnini at skriva vóru størri, men handilin fer á húsagang í 1953, og tað er tað Mogens Lützen, sum keypir gomlu bygningarnar hjá Vágsbotnshandlinum. Mogens Lützen selir síðani Andriasi í Vágsbotni vestaru bygningarnar, og sonur Mogens, Valdemar Lützen, sum júst var afturkomin úr Danmark, har hann hevði útbúgvið seg innan handil letur tá upp handilin hjá Valdemar Lützen í Vágsbotni.

Valdemar heldur á við handlinum í 51 ár, og í 2004 letur handilin aftur. Sama árið gera Sosialurin og Valdemar Lützen leiguavtalu, og síðani hevur Miðlahúsið við øllum sínum virksemið hildið til í Vágsbotni.

– Og her trívast vit sera væl. Betri plasing í landinum kanst tú ikki fáa til eitt miðlahús!

Leyvan hjá Williami Heinesen stavar frá eini karusel, sum Kristian Martin Rubeksen fekk til Føroya í 1927. Hon var brúkt eitt nú á ólavsøku og stóð í urtagarðinum hjá Kristian Martini upp í Lucas Debesargøtu. Gulu húsini, sum Andreas F. Hansen nú eigur